

Obsah

Úvod	7
I. Neoklasicismus – k vymezení pojmu	9
II. Chronologické postavení neoklasicismu v hudbě 20. století	18
III. Raná fáze neoklasicismu na přelomu století	23
IV. Neoklasicismus Igora Stravinského	49
V. Charakteristika neoklasických stylotvorných znaků a jejich modifikace v díle Sergeje Prokofjeva	78
VI. Tendence neoklasického vývoje v západoevropských kulturách po první světové válce	
1. Úloha neoklasicismu Alberta Roussela v evropské hudbě	105
2. K neoklasickým principům tvorby Arthura Honeggera ve světle vývoje Pařížské Šestky po první světové válce	114
3. Německá hudební kultura po první světové válce v dobových proudech a osobnost Paula Hindemitha. Ideály Nové věčnosti ve vztahu k neoklasicismu	130
VII. Neoklasické tendence v české hudbě mezi dvěma válkami a osobnost Bohuslava Martinů	
1. Podmínky vzniku neoklasických proudů v českých zemích po první světové válce	147
2. Cesta Bohuslava Martinů k syntetickému neoklasicismu	150
3. Neoklasicismus a Hudební skupina Mánesa	166

VIII. První kroky k synkrezi: neofolklorismus s neoklasicismem ve dvacátých a třicátých letech	
1. K otázce účasti folkloru v artificiální hudbě 20. století	174
2. Stručný nástin postupů neofolklorních typů ve 20. století	176
3. Synkreze neofolklorismu s neoklasicismem	179
IX. Symfonie 20. století jako produkt neoklasického myšlení	
1. Doznívání romantických principů v symfonii první poloviny 20. století	198
2. Léta třicátá – introdukce k syntetické symfonii	203
3. Vytvoření typu symfonie 20. století – čtyřicátá a padesátá léta	205
X. Benjamin Britten – „poslední“ neoklasik 20. století?	244
Závěrečné shrnutí	251
Výběr ze základní literatury o hudbě 20. století	256
Jmenný rejstřík	266
Zkratky	271